

ת"פ 37679/10/14 - מדינת ישראל נגד אביעד סולומון

בית משפט השלום בראשון לציון

03 מרץ 2016

ת"פ 37679-10-14 מדינת ישראל נ' סולומון

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נה
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
אביעד סולומון

נוכחים:

באת-כוח המאשימה עו"ד חן כהן

הנאשם וב"כ עו"ד אורן לבן ממשרדו של עו"ד שחר חצרוני

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

אני מתירה את תיקון כתב האישום, ולאור הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, אני מרשיעה אותו בעבירה של תקיפה סתם - לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

ניתנה והודעה היום כ"ג אדר א' תשע"ו, 03/03/2016 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

גזר דין

הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן ובעבירה של תקיפה סתם.

על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 18/6/2014, בשעת ערב, פנה הנאשם לקטינה ילדת שנת 1998 ונגע בה בכתפה, והנאשם והקטינה החלו בדחיפות הדדיות, כאשר בהמשך הנאשם חנק אותה בצווארה והתיז מדמיע בפניה. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם למתלוננת גירוי לחמתי קל.

על-פי ההסדר בין הצדדים, הנאשם הודה ונקבע כי בטרם הרשעה יופנה לשירות המבחן שהתבקש לבחון את סיום ההליך תוך הימנעות מהרשעה והטלת צו של"צ, וכך יטענו הצדדים לעונש ככל שהתסקיר יהיה חיובי ויומלץ כך על-ידי שירות המבחן. עוד הוסכם כי אם התסקיר יהיה שלילי יטענו הצדדים להרשעה והפעלת ההתחייבות התלויה ועומדת נגד הנאשם.

התסקיר שהתקבל ביום 3/8/2015 לא היה תסקיר חיובי, התסקיר פירט את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם לפיו הנאשם הינו רווק, בן 20, מתגורר בבית הוריו. הנאשם סיים לדבריו 11 שנות לימוד, תיאר עצמו כתלמיד בעל הישגים נמוכים שסובל מבעיות קשב וריכוז, קשיי התנהגות ונטיה להתרועע עם חברה שולית בנעוריו. לדבריו לא גויס לצה"ל על רקע הליכים משפטיים ובשנים האחרונות עובד בעבודות מזדמנות ובאופן בלתי יציב.

הנאשם שלל שימוש בסמים אך הסכים לבצע בדיקת שתן לאיתור סמים ובפועל לא ביצע את הבדיקה הזו ולא יצר קשר על מנת להבהיר מצבו. התייחסותו לעבירה נשוא כתב האישום נטתה לטשטוש, צמצום וקושי לראות את הנזק שנגרם לנפגעת. לאחר שהנאשם עומת עם עובדות כתב האישום החל לקחת אחריות רבה יותר להתנהגותו והביע נכונות מילולית לבחון השתלבות בטיפול בתחום האלימות. הובהר לנאשם כי כתנאי להשתלבות וטיפול נדרשת בדיקת מצבו ההתמכרותי אך הנאשם לא קידם נושא זה.

שירות המבחן סבר כי לאור מאפייני האלימות המיוחסת לנאשם, הפגיעה במתלוננת, מאפייני ההתנהגותיים והאמפולסיביים, חוסר יציבות תפקודית, קשיים בהתמודדות עם גבולות הסמכות והישנות ביצוע עבירות דומות, שירות המבחן העריך כי הסיכון הינו ברמה בינונית עד גבוהה וכך גם חומרת הנזק שעלול להיגרם לזולת.

שירות המבחן סקר בתסקירו את כל גורמי הסיכוי והסיכון, ולנוכח חוסר שיתוף הפעולה מצד הנאשם, לא עלתה באפשרותו לבוא בהמלצה טיפולית. כמו כן, הנאשם לא הציג בפני שירות המבחן כל נימוקים קונקרטיים מדוע הרשעה עלולה לפגוע במצבו כיום. לאור חומרת התנהגותו של הנאשם, הישנות העבירות, הקושי לבחון את הנזק שהסב ההערכה היא כי הנאשם זקוק להצבת גבול ברור ומרתיע.

לצד זאת, הומלץ על פיצוי למתלוננת שייתכן שיסייע לנאשם להבין את הפסול בהתנהגותו ולמניעת התנהגויות דומות בעתיד.

בדין שהתקיים ביום 10/9/2015, טען ב"כ הנאשם כי הנאשם הבהיר לו את הסיבה בגינה לא מסר בדיקת סמים, והוא הורה לו לבצע בדיקה כזו. הצדדים עתרו במשותף לדחיית הדיון לצורך קבלת תסקיר משלים ולשליחת הנאשם לבדיקה בשירות המבחן לגבי ניקיון מסם.

ביהמ"ש נענה לבקשה אף שציין כי התסקיר מצביע על קשיים רבים ועל מורכבות מצבו של הנאשם ולא רק בתחום הסמים וכי קיימת נזקקות טיפולית. ביהמ"ש הבהיר לנאשם כי ניתנת לו הזדמנות נוספת ואחרונה להוכיח שיתוף פעולה עם שירות המבחן, ודחה את הדיון להיום.

בתסקיר המשלים שהתקבל לדיון היום, נמסר כי הנאשם הוזמן לשיחה בחודש דצמבר 2015, לא הגיע ולא יצר כל קשר. בנסיבות אלו, שירות המבחן סבור כי הנאשם אינו בעל מוטיבציה ממשית לקבלת סיוע ולא נוצר פתח גם בעיתוי זה לבוא בהמלצה טיפולית. לפיכך, שירות המבחן חזר והמליץ להטיל עונש קונקרטי על הנאשם, שימחיש לו את חומרת התנהגותו.

באי כוח הצדדים עתרו בהתאם להסדר לעונש ביניהם, כי הנאשם יורשע, יוטל עליו מאסר על תנאי ותופעל התחייבות שהוטלה עליו בהליך קודם.

באת-כוח המאשימה הפנתה לגיליון הרישום הפלילי של הנאשם, לפיו הנאשם עמד לדיון בעבר בעבירות של איומים, פציעה בצוואת חדא, ובתאריך 15/7/2013 נדון בבימ"ש לנוער לדרכי טיפול ללא הרשעה - 150 שעות של"צ, התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע מעבירות אלימות מסוג פשע או עוון למשך שנתיים.

ב"כ הנאשם הצטרף לעתירת באת כוח המאשימה וטען כי לאור נסיבות העבירה, היעדר עבר פלילי, הגיל הצעיר של הנאשם מדובר בעונש מידתי.

אף שכתב האישום תוקן ומותן, נסיבות ביצוע העבירה אינן מינוריות. הנאשם חנק את המתלוננת בצווארה, התיז גז מדמיע בפניה וגרם לה לגירוי קל בעין, הכל כאשר מדובר בקטינה שצעירה מהנאשם ב-3 שנים.

מתחם העונש ההולם את עבירה זו בנסיבותיה נע בין מאסר על תנאי ברף הנמוך לבין מאסר לתקופה קצרה שיכול וירוצה בעבודות שירות ברף העליון, מאסר על תנאי וכן קנס ופיצוי.

מדובר בנאשם צעיר, שהיה בעת ביצוע העבירה בן כ- 19 שנים, שהודה ולקח אחריות, ולאור כלל הנסיבות, אני סבורה כי ההסדר הינו סביר ועולה בקנה אחד עם מתחם הענישה הראוי וההולם. עם זאת לא אוכל לסיים את גזר הדין מבלי להביע צער על כך שהנאשם לא השכיל לקבל את ההזדמנויות שניתנו לו במהלך הליך זה.

לפיכך, מוצאת אני לנכון לכבד את הסדר הטיעון וגוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים

עמוד 3

מהיום כל עבירת אלימות כלפי גוף.

(ב) אני מפעילה את ההתחייבות שהושתה על הנאשם במסגרת ת"פ 26057-08-11 של בימ"ש השלום לנוער בראשל"צ מיום 15/7/2013, בסך 5,000 ₪.

ההתחייבות תשולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, שהראשון בהם ישולם ביום 1/4/2016 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

(ג) הנאשם יחתום על ההתחייבות בסך של 6,000 ₪, שלא יעבור בתוך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות נגד הגוף. לא תחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, יאסר למשך 30 ימים.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

הנאשם יפנה למזכירות בית-המשפט לקבלת שוברים לתשלום ההתחייבות שהופעלה, וחתימה על ההתחייבות שהוטלה עליו בגזר דין זה.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום כ"ג אדר א' תשע"ו, 03/03/2016 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת